

Προσφυγή της 1ης Μαΐου 2006 — Ιταλική Δημοκρατία κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-77/06)

(2006/C 96/51)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική.

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ιταλική Δημοκρατία [Εκπρόσωπος: Paolo Gentili, Avvocato dello Stato]

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση που περιλαμβάνεται στο σημείωμα της Επιτροπής αριθ. 14012 της 19ης Δεκεμβρίου 2005, με αντικείμενο το ΠΕΠ [περιφερειακό επιχειρησιακό πρόγραμμα] Σικελίας — αριθ. αιτήσεως πληρωμής 2005 3489, με το οποίο η Επιτροπή ζήτησε «την τήρηση των όρων που υπαγορεύει η επιστολή του επιτρόπου Barnier της 29ης Ιουλίου 2003 σχετικά με την επιλεξιμότητα των ποσών που προκαταβάλλονται στο πλαίσιο καθεστώτων ενισχύσεως»·
- να ακυρώσει την απόφαση που περιλαμβάνεται στο σημείωμα της Επιτροπής αριθ. 14134 της 21ης Δεκεμβρίου 2005, με αντικείμενο το ΠΕΠ Σικελίας — αριθ. αιτήσεως πληρωμής SYSFIN 2005 3354, με το οποίο η Επιτροπή ζήτησε «την τήρηση των όρων που υπαγορεύει η επιστολή του επιτρόπου Barnier της 29ης Ιουλίου 2003 σχετικά με την επιλεξιμότητα των ποσών που προκαταβάλλονται στο πλαίσιο καθεστώτων ενισχύσεως»·
- να ακυρώσει την απόφαση που περιλαμβάνεται στο σημείωμα της Επιτροπής αριθ. 765 της 25ης Ιανουαρίου 2006, με αντικείμενο το ΕΕΠ [εθνικό επιχειρησιακό πρόγραμμα] Επιστημονική έρευνα, τεχνολογική ανάπτυξη και υψηλή κατάρτιση — αριθ. αιτήσεως πληρωμής 2005 3784, με το οποίο η Επιτροπή ζήτησε «την τήρηση των όρων που υπαγορεύει η επιστολή του επιτρόπου Barnier της 29ης Ιουλίου 2003 σχετικά με την επιλεξιμότητα των ποσών που προκαταβάλλονται στο πλαίσιο καθεστώτων ενισχύσεως»·
- να ακυρώσει την απόφαση που περιλαμβάνεται στο σημείωμα της Επιτροπής αριθ. 1459 της 13ης Φεβρουαρίου 2006, με αντικείμενο το ΠΕΠ Σικελίας — αριθ. αιτήσεως πληρωμής SYSFIN 2006 0029, με το οποίο η Επιτροπή ζήτησε «την τήρηση των όρων που υπαγορεύει η επιστολή του επιτρόπου Barnier της 29ης Ιουλίου 2003 σχετικά με την επιλεξιμότητα των ποσών που προκαταβάλλονται στο πλαίσιο καθεστώτων ενισχύσεως»·
- να καταδικάσει την Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Οι λόγοι ακυρώσεως και τα κύρια επιχειρήματα ταυτίζονται με αυτούς της υποθέσεως T-345/04, Ιταλική Δημοκρατία κατά Επιτροπής (1).

(1) ΕΕΕΕ C 262 της 23ης Οκτωβρίου 2004, σ. 55.

Προσφυγή της 23ης Φεβρουαρίου 2006 — Sachsa Verpackung κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-79/06)

(2006/C 96/52)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Sachsa Verpackung GmbH (Wieda, Γερμανία) [Εκπρόσωποι: F. Puel και L. Francois-Martin, δικηγόροι]

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει τα άρθρα 1, στοιχείο ια', 2, στοιχείο θ', και 4, παράγραφος 21, της αποφάσεως·
- επικουρικώς, να μεταρρυθμίσει το άρθρο 2, στοιχείο θ', της αποφάσεως και να μειώσει το ποσό του προστίμου·
- να καταδικάσει την Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Με την υπό κρίση προσφυγή, η προσφεύγουσα ζητεί την μερική ακύρωση της αποφάσεως της Επιτροπής C(2005)4634 τελικό, της 30ής Νοεμβρίου 2005, περί διαδικασίας εφαρμογής του άρθρου 81 ΕΚ (υπόθεση COMP/F/38.354 — Βιομηχανικοί σάκοι) με την οποία η Επιτροπή αποφάνθηκε ότι οι επιχειρήσεις στις οποίες απευθύνεται η απόφαση, μεταξύ των οποίων και η προσφεύγουσα, παρέβησαν το άρθρο 81 ΕΚ συμμετέχοντας σε συμφωνίες και εναρμονισμένες πρακτικές στον τομέα των βιομηχανικών σάκων οι οποίες αφορούσαν την επικράτεια του Βελγίου, των Κάτω Χωρών, του Λουξεμβούργου, της Γερμανίας, της Γαλλίας και της Ισπανίας. Στο μέρος της αποφάσεώς της που αφορά την προσφεύγουσα, η Επιτροπή διαπίστωσε ότι η προσφεύγουσα μετέσχε στην ενιαία και διαρκή παράβαση και της επέβαλε πρόστιμο.

Προς στήριξη του κυρίου, πρώτου αιτήματός της, η προσφεύγουσα προβάλλει τρεις λόγους ακυρώσεως.

Με τον πρώτο λόγο ακυρώσεως, η προσφεύγουσα προσάπτει στην Επιτροπή ότι υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως ως προς τον βαθμό συμμετοχής της προσφεύγουσας στη σύμπραξη, καθώς έκρινε ότι συμμετείχε ενεργώς στον καθορισμό των γενικών ποσοστώσεων, στην κατανομή των πελατών και στον καθορισμό των τιμών.

Ο δεύτερος λόγος ακυρώσεως αντλείται από την έλλειψη αιτιολογίας, καθόσον η Επιτροπή παρέλειψε να αιτιολογήσει επαρκώς κατά νόμο τη συμμετοχή της προσφεύγουσας σε μια υποομάδα της Γερμανίας στο πλαίσιο της συμπράξεως.

Με τον τρίτο λόγο ακυρώσεως, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η Επιτροπή παρέβη το άρθρο 23, παράγραφος 2, του κανονισμού ΕΚ 1/2003 ⁽¹⁾ και το άρθρο 15 του κανονισμού 17/62 ⁽²⁾, στο μέτρο που, κατά την προσφεύγουσα, κακώς αποφάνθηκε ότι η προσφεύγουσα δεν αποτελεί αυτοτελή επιχείρηση και, κακώς επίσης, αποφάνθηκε ότι η Groupe Gascogne, μητρική της εταιρεία, είναι αλληλεγγύως και εις ολόκληρον υπεύθυνη για την καταβολή του προστίμου. Η προσφεύγουσα υποστηρίζει επίσης ότι η Επιτροπή

υπέπεσε σε πλάνη κατά τον καθορισμό του μέρους του προστίμου που αναλογεί στην προσφεύγουσα για την περίοδο της συμμετοχής της στην παράβαση, το οποίο υπερέβη το ανώτατο όριο του 10 % του κύκλου εργασιών της.

Προς στήριξη του αιτήματος που προβάλλει επικουρικός, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η Επιτροπή δεν υπολόγισε ορθώς το ύψος του επιβληθέντος προστίμου και παραβίασε την αρχή της αναλογικότητας, καθόσον προέβη σε εσφαλμένη εκτίμηση της σοβαρότητας και της διάρκειας της παραβάσεως και δεν έλαβε υπόψη την ύπαρξη ελαφρυντικών περιστάσεων και τη συνεργασία της προσφεύγουσας παρά την ανακοίνωση περί συνεργασίας ⁽³⁾.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 1/2003 του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2002, για την εφαρμογή των κανόνων ανταγωνισμού που προβλέπονται στα άρθρα 81 και 82 της Συνθήκης (ΕΕ 2003, L 1, σ. 1)

⁽²⁾ Κανονισμός 17 του Συμβουλίου, της 6ης Φεβρουαρίου 1962, πρώτος κανονισμός εφαρμογής των άρθρων [81] και [82] της Συνθήκης (ΕΕ ειδ. έκδ. 08/001, σ. 22)

⁽³⁾ Ανακοίνωση της Επιτροπής σχετικά με τη μη επιβολή και τη μείωση των προστίμων σε περιπτώσεις συμπράξεων (ΕΕ 2002, C 45, σ. 3)